

dette Forhold, nemlig, at han var mod begge Forslag, men at han hellere vilde have Vædringsforslaget Nr. 11, da det var mere konsekvant, end han vilde modtage Nr. 9, som er stillet af Flertallet.

Vædringsforslaget Nr. 39 maa jeg sige nogle Ord om endnu, da det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) ogsaa tog dette op. Jeg skal ikke tage dette op, som kun var et Spørgsmaal fra min Side, om man da skulde bevise det paa ulovlig Maade. Jeg vil kun sige det ærede Medlem, at det, man savner, er en Bestemmelse, hvorefter vedkommende Kreaturer kan gaa frem for at faa Erstatning. Det savnes i Lovforslaget, og det savnes ogsaa, selv om Flertallets Vædringsforslag bliver vedtaget, og det er netop det, jeg ønsker, at der skal være en Bestemmelse om, hvorledes vedkommende kan søge sin Erstatning; en saadan mangler, og det er ikke blevet godtgjort af nogen, at den findes.

Hvad dernæst Vædringsforslaget Nr. 42 angaar, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds ogsaa var inde paa, da forlangte han af mig, at jeg skulde sige, hvad principiel Forskel der var mellem Lovforslaget, nemlig Ministerens Forslag, og Flertallets Forslag. Men saa førte det ærede Medlem selv Beviset, idet han sagde, at Flertallets Forslag skulde forstaaes paa den Maade — og det er denne Forstaaelse, der har fremkaldt mit Vædringsforslag — at naar Dyrlægen arbejdede ud over 10 Timer, skulde han have Betaling ud over 8 Kr.; han skulde have 12 Kr. Det er denne principielle Forskel, der er mellem Ministerens Forslag og Flertallets Forslag; thi Ministeren kan fornøstigtvis — jeg siger fornøstigtvis — ikke have foreslået Lovforslaget med anden Mening end denne, at selv om vedkommende Dyrlæge arbejder ud over 8 Timer, skal han kun have 8 Kr., fordi det er i Overensstemmelse med den bestaaende Ordning, idet Lovforslaget paa dette Punkt er enslydende med Loven af 29de December 1857, nemlig at en halv Dag regnes til 4 Timer, og hvad der udføres der ud over, selv om det medtager over 8 Timer, regnes kun for en hel Dag; det er afgjort ved flere ministerielle Skrivelser. Denne Forandring vil jeg ikke være med til, idet Flertallets Forslag vil blive langt dyrere end Ministerens Forslag, og saa gaar jeg langt hellere med Ministeren, naar jeg har Valget mellem disse to Ting. Følgen vil blive, saaledes som jeg sagde i mit første Foredrag, at mange af vore Dyrlæger — thi der er jo ikke saa faa af dem, der trænge til at tjene Penge, og det kunne vi

jo alle sammen trænge til, det kan jeg godt sige med Sandhed — ville sige som saa: Vor Arbejdstid regnes fra den Tid, vi køre ud, og til vi komme hjem; men naar vi nu f. Eks. have arbejdet i 9 Timer, kunne vi komme hjem paa en Times Tid, naar vi køre nogenlunde ordentlig, men naar vi køre lidt mindre stærkt, kunne vi komme til at løbe paa den 11te, og saa faa vi 12 Kr., som vi godt kunne bruge. Det vil blive Følgen, og det er for at affstære denne Mulighed, at mit Vædringsforslag er stillet, og derfor vil jeg fremdeles anbefale dette ligesom de andre af mig stillede Vædringsforslag.

Ordføreren (Dusen): Jeg skal saa vidt muligt undgaa Gentagelser, da der jo nu fra anden Side, særlig fra den ærede Formand i Udvalget (N. Jensen), er fremkommen en Del Bemærkninger, som i hvert Fald delvis kunne være Svar paa de Ting, som jeg ellers for mit Vedkommende vilde være kommen til at give Svar paa, eller for hvis Vedkommende jeg vilde være nødt til at optage en Smødegaaelse. Jeg kan derfor, haaber jeg, satte mig i stor Korthed. Over for det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) skal jeg blot sige, at jeg er noget forundret over den Kærlighed, kunde jeg næsten kalde det, som det ærede Medlem har til det tuberkuløse Svæg (Ufrydelse). Det ærede Medlem siger, det er ikke Kærlighed, og jeg skal ærlig indrømme, at jeg tror heller ikke, det er det, men jeg kan ikke forstaa hans Stilling der, thi naar han nu, forrige Gang han havde Ordet, udtalte, at det var jo i mange Tilfælde, ja i de fleste, umuligt at bedømme, om et Kreatur, der var magert og tillige noget forkølet, virkelig led af Tuberkel sygdom. Det kan jo naturligvis indtræffe, at et Stykke Kreatur kan være saa stundmagert, at det virkelig ser meget usundt ud, og har det saa tillige Hoste, ja saa kan det ganske vist gerne være saa, at Dyrlægen kan være i Tvivl. Men ser det i det hele taget saaledes ud, at man har stærk Formodning om, at det er Tuberkel sygdom, Dyrret lider af, saa er der selvfølgelig ikke andet at gøre, end at holde det fra Markedet, men at Markedet skulde tabe ved, at et saadant Kreatur ikke kommer der, skønner jeg ikke, tværtimod, jeg tror, det er en Binding for Markedet, at den Slags Kreaturer ikke kommer. At Ejeren kunde komme til at tabe noget i det Tilfælde, maa dog være overordentlig tvivlsomt, for et saadant Dyr, som det ærede Medlem altsaa tænker paa, er jo af den Slags Dyr, der omtrent ere værdiløse, og den Slags